

«Εκκλησιαστική ιστορία» π. Δανιήλ Ψωίνος

[/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα / Πολυμέσα - Multimedia](#)

Η 26η συνάντηση της σειράς που πραγματοποιεί ο Αρχιμανδρίτης π. Δανιήλ Ψωίνος, με γενικό τίτλο «Εκκλησιαστική ιστορία», στο πλαίσιο των Εκπαιδευτικών Σεμιναρίων του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...».

Η συνάντηση, περιλάμβανε τις προσπάθειες που έγιναν για να επέλθει η ένωση μεταξύ ανατολής και δύσης, με αποκορύφωμα την περίφημη σύνοδο Φερράρας - Φλωρεντίας.

Ο αυτοκράτορας Ιωάννης Η΄ ο Παλαιολόγος, βλέποντας την καταστροφή να πλησιάζει όλο και πιο κοντά στα τείχη της Πόλης, έστρεψε το ενδιαφέρον του προς τον Πάπα, από τον οποίο ζήτησε βοήθεια. Ζήτησε πλοία για να μεταβεί ο ίδιος και η συνοδεία του στην Ιταλία και να συζητήσουν από κοντά την δυσκολία των πραγμάτων και να καταφέρει να αποσπάσει βοήθεια, για να σωθεί η Πόλη.

Τον Ιούλιο του 1437 ξεκίνησαν πλοία από την Βενετία, για να τον παραλάβουν. Ο Πάπας αξίωσε για να σταλεί η βοήθεια, να γίνει η ένωση των Εκκλησιών, έχοντας εκείνον ως κεφαλή, αντιπρόσωπο του Χριστού και ρυθμιστή όλων των

εκκλησιαστικών θεμάτων.

Η σύνοδος που θα συζητούσε το καυτό θέμα της ενώσεως των Εκκλησιών, θα γινόταν στην Φερράρα. Επικεφαλής της βυζαντινής αντιπροσωπείας, ήταν ο αυτοκράτορας και συμμετείχαν άρχοντες, λόγιοι και κληρικοί. Επικεφαλής των κληρικών ήταν ο Πατριάρχης Ιωσήφ και συμμετείχαν εκπρόσωποι άλλων Πατριαρχών και Ορθόδοξων Εκκλησιών.

Κοινή πεποίθηση της αντιπροσωπείας ήταν να επέλθει η ένωση, διατηρώντας όμως την ορθόδοξη πίστη.

Πήγαιναν με πολλές ελπίδες ότι και η ένωση θα γίνει, και η ορθόδοξη πίστη θα διατηρηθεί και η βοήθεια θα έλθει για να σώσει το Βυζάντιο, όμως ο Πάπας είχε άλλες βλέψεις. Είναι ενδεικτικό ότι η θέση του Πάπα στην σύνοδο ήταν ψηλότερα από την θέση του Πατριάρχη, δείχνοντας με αυτόν τον τρόπο την υπεροχή του.

Την Μ. Τετάρτη 9 Απριλίου 1438, άρχισαν επισήμως οι εργασίες της συνόδου. Οι βυζαντινοί ήταν χωρισμένοι σε δύο μερίδες, τους ενωτικούς, που ποθούσαν την ένωση είτε πραγματικά, είτε διπλωματικά για να αποσπάσουν βοήθεια από την δύση, και τους ανθενωτικούς που δεν ήθελαν την ένωση, γιατί διέβλεπαν ότι ο Πάπας ήθελε να αποκτήσει την πλήρη εξουσία όλης της Εκκλησίας.

Πρώτο θέμα που συζητήθηκε ήταν το φιλιόκβε, η αυθαίρετη αυτή προσθήκη της δύσης στην δογματική διδασκαλία της Εκκλησίας, σχετικά με την εκπόρευση του Αγίου Πνεύματος και εκ του Υιού, εισάγοντας την πολυθεία μέσα στην Εκκλησία. Συζητήθηκε και το πρωτείο, όπου ο Πάπας παρουσιάζονταν ως κεφαλή της Εκκλησίας επί γης.

Όλες οι συζητήσεις απέβησαν άκαρπες, αφού ούτε οι δυτικοί, ούτε οι βυζαντινοί μπορούσαν να ξεπεράσουν τις γνώμες τους σχετικά με αυτό το θέμα κι οι δυτικοί δεν διόρθωναν το λάθος τους. Ο Πάπας διέταξε την μετάθεση της συνόδου από την Φερράρα στην Φλωρεντία.

Ο αυτοκράτορας πίεζε πολύ για την ένωση των Εκκλησιών, για να λάβει την βοήθεια από τον Πάπα, όμως οι ανθενωτικοί ήταν οι περισσότεροι μέσα στην βυζαντινή αντιπροσωπεία. Μετά από πιέσεις και εκφοβισμούς, στις 3 Ιουνίου 1439 όλοι συμφώνησαν για την ένωση, εκτός από τον Επίσκοπο Εφέσου Άγιο Μάρκο τον Ευγενικό.

Ο Πάπας όταν το πληροφορήθηκε, είπε ότι «εφόσον ο Μάρκος δεν υπέγραψε, δεν κάναμε τίποτα». Ενώ φαινομενικά υπογράφηκε η ένωση, ο Πάπας δεν τήρησε τον λόγο του και η βοήθεια που περίμενε ο αυτοκράτορας δεν έφτασε ποτέ .